

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Personius & Campianus secedunt Lo[n]dino. n. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Ecclesia nunquam infectissimis hostibus caruerit, semper tamen euaſit illuſtrior, glorioſiorque emerſit, non viribus repugnando, ſed ſuſtinendo; fuitque perenne Chriſti potentia argumentum quod Martyrum tolerantia fuerit ſemper Tyrannorum vis & potentia compreſſa & collifa. Nam cum hæc mala omnia non caſu & fortuna, ſed diuino conſilio & voluntate eueniant, fieri non poteſt quin aliquando ſuorum miſereatur Deus, & illorum rebus proſpiciat qui nulli niſi ipſi placere ſtudent, ipſiſque ſolius honorem curant & carum habent. Quamdiu verò hæc diuinæ bonitatis & miſericordiæ lux non aſſulget, certiffimus laborum veſtrorum fructus vos debet conſolari: Hi enim eſtis qui (vt ait Petrus Apoſtolorum princeps) *in virtute Dei cuſtodimini per fidem in ſalutem paratam reuelari in tempore nouiſſimo, in quo exultatis, modicum nunc ſi oportet contriſtari in varijs tentationibus, vt probatio veſtræ fidei multo pretioſior auro quod per ignem probatur, inueniatur in laudem & gloriam, & honorem, in reuelatione Ieſu Chriſti, quem cum non videritis diligitis, in quem nunc quoque non videntes creditis, credentes autem exultatis lætitia in narrabili & gloriſicata, reportantes finem fidei veſtræ ſalutem animarum veſtrarum.* Cum igitur laborum veſtrorum remuneratio non ſit ſub opinione dubia, ſed certa & explorata, omne gaudium exiſtimate cum in tentationes varias incidetis, ſcientes quod probatio fidei veſtræ patientiam operatur, patientia autem opus perfectum habet, vt ſeis perfecti & integri in nullo deficientes. Quam tamen conſtantiam & firmitudinem vt Deus vobis perpetuo conferuet, alliduis deprecationibus, gemitibus & eiulatibus à diuina clementia depoſcite, hæc enim ſunt arma cæleſtia nobis à Deo donata, quæ ſtare & perſeuerare fortiter, & animoſe faciunt; hæc ſunt diuinæ munitiones & tela ſpiritualia quæ ab incurſionibus & impetu demonum muniunt & tandem ad filiorum Dei perenne conſortium ducunt. Ita Patres eo tempore, anno videlicet ſexageſimo ſecundo, conſuere.

X I. Quadruplatorum ſeu delatorum nequiſſimum genus eſt, quorum omne ſtudium dies nocteſque notorum per urbem Catholicorum aedès obſeruare, quas ſi quem ſecundo tertioſue frequentare, vel ſi eodem plures tēdere conſpexerint, illico fores obſident, aut vocatis etiam in ſubſidium vicinis perſumpunt vt hominem comprehendant, prehenum ſiſtant Iudici, minimum inter reſpondendum tergiverſantem conſeſſum ſuſpectum de Sacerdotio ducant, aut multā pecuniā, aut diuturno carcere, aut deniq; morte mulctandum. Horum eo tēpore nequiſſimus Sledus, dum in plures horas diſceptando conſeſſus, quem dixi, trahitur, & alij poſt alios Sacerdotes comitant, *Henricum Ortonum* de via ſiſtit, tum *Robertum Ilonſonum* notat eadem ad flumen properantem vt tranſmittat; hunc ſuſpenſo gradu inſequitur, adſeſſo in facinus vici illius qui ripæ adiacet præſecto; monet vt quam in domum exſcendat *Robertus* in eam inuollet, prædæ ſecurus: Is ſeu lucri auidus, ſeu quoniam in alteram ſipam, in qua conſederant Patres, nullum erat eiſus, ſeu eludendi officioſi delatoris cauſa, conſcendentem *Robertum* iniecta manu trahit; clamarur totā vicinia (vti aſſolet) *Papilla Sacerdos*: & is quidem in fide conſtantiam, glorioſa deinde morte coronauit,

1580.

coronauit, erat enim Domino Talbotto à sacris: at tumultus in aduersam Tamis ripam delatus aduertit consultantes periculi, maturauitque discessum.

Animaduertat *Personius*, in eâ quam ad interiora Regni susceperat profectioe maiori cum libertate atq; spe fructus operam collocari posse regiones singulas peragrando, quàm si vnus vrbs, quamquâ frequentissimâ, erudiendo populo incumberetur. Tum quia non Catholici tantum, sed pleriq; nobiliores, (etsi forensium negotiorum necessitate quater in anno sat multi Londinum commigrent) vt plurimû ruri habitant: Tum quoniam inter ciues & cõtentione alios legû studio deditos (quos duos ferè complectitur ciuitas, auiditate lucri oblectos) difficilior & minus gratus sermo inferitur de Religione, in qua non augendâ, sed perdendę propediem rei se ingerit cogitatio: Ac deniq; non tam frequentes habet rus obseruatores ædium; neq; vicinos tantâ insperatos malitiâ, vt non equius ferant Catholicorû nomen (à quibus plerumq; beneuolè habentur) quàm vbi quotidianâ calumniâ, fictis criminibus, immeritis supplicis in inuidiâ vocatur & nomen, & ipsa quam proficetur fides atq; disciplina. Distributis igitur inter se Prouincijs Londinû, tum hac, tum *Campiani* auocandi causâ, sub vesperâ à tergo relinquunt: decliu iam menselulio, per interualla deinde cum opportunû foret redituri. Quamuis verò apud congregatos Sacerdotes ea expoluissent mandata quæ ab *Euerardo* Generali acceperant, atque ad communem se fidei ac pietatis causam communibus armis promouendam venisse docuissent, nihil priuati animo gerentes nisi arctius ex voto vinculum atq; ex vinculo spẽ potentioris à Deo auxiliij; à cæteris vero regni negotijs se uero arceri præcepto; Quoniam tamen regionum Consiliorû administri nullum faciebât finem calumniandi quoscunq; propagandæ fidei conatus; & seditionis nomine infamandi tum cunctos qui è Seminarijs proficiscerentur Sacerdotes, tum eos præcipuè qui è Societate *Iesu* dicerentur, Hog(donio) (vbi de nocte constiterat) *Campianus* scripto digerit omnẽ huius itineris rationem, eamq; amicis tradit Regio concilio tum offerendâ cum res postularet. Ac primû proficitur se sacris ordinibus initiatum, Societati etiâ *Iesu* nomẽ dedisse, vt honorû diuitiarumq; spe deposita, sub Christi vexillo militaret: Venisse Roma in Angliam ex præpositi *Generalis* decreto, eâ animi alacritate quâ in aliam quâcumq; Orbis Regionem profecturus fuisset, si *Generali* vilum esset. Profectionis causâ ac finem esse fidei Catholicæ conseruationẽ, propagationemq; per ea quę vniuersis vbiq; Sacerdotibus & cõmunia sunt & cunctis nota Sacramentorum prædicationisq; ministeria: Aliorum negotiorum procurationẽ ab instituto atq; ab animo suo alienâ esse, & Superiorum auctoritate seriõ interdictam. Postulare itaq; vt omni tumultuum concitandorû suspicione amotâ, potestas fiat ea quæ ad fidei dogmata spectant explicandi coram serenissima Regina, atq; ijs qui suæ maiestati sunt à consilij; apud Academicos etiam, atq; legû peritos. Causæ enim viribus consilium non dubitare quin apertissimis firmissimiq; atq; ex vnicuiq; generi proprijs fontibus haustis rationibus euicturus sit, auctoritati legû, Patrû Theologorumq; sententijs, dignitati deniq; Regum atq; optimatum impudentissimè repugnare.

Epistola
Campiani
ad consilia
rios Re-
ginæ.